

Hospodař ešče horši,
pobudza na sirotky.

Kdo siroce nalaje,
tomu Pan Bůh nepřaje.

Dyby oni slyšeli,
zaplakač by museli.

Kdo siroce ubliži,
toho Pan Bůh poniži.

Zpivaj, ptačku slavičku,
zbudž mi moju macičku.

684. SLUŽKA A MANŽELKA

1364.

Od Kyjova

Co mně ža - lu - je - te na tu mo - ju že - nu, dyť jsem si ju ne - vzal za dě - vku slu -

že - bnú, dyť jsem si ju ne - vzal za dě - vku slu - že - bnú.

Co mně žalujete
na tu moju ženu?
[: Dyť jsem si ju nevzal
za děvku služebnú. :]

[: a moja ženička
može si pospati. :]

Služebná děvečka
na robotu chodí,
[: a moja ženička
se mnú se provodí. :]

Služebná děvečka
musí ráno vstáti,

Služebná děvečka
musí na trávu jít,
[: a moja ženička
može si povolit. :]

685. SVEKRUŠE

1365.

Z Benešova. Text napsal p. C. Lelek. Nápěv z Budějcka

Dřime se mi, dřime, ba i se mi spač chce, něře-kla mi je-ho matka, ne - vě-sto, u - klad se.

Dřime se mi, dřime,
ba i se mi spač chce,
něřekla mi jeho matka:
Nevěsto, uklad se.

Do rana's lehala,
dys uboha byla,
směla si ty se to vydat
za mojeho syna?

Vyšla přede vrata,
chyčila se plota:
A čijam ja teraz je,
uboha sirota.

Ale ona řekla:
Nevěstečko moja,
nažni travy, vydoj kravy,
vyžeň jich do pola.

A vyšla do sině,
oblela se sluzmi:
Nemušu ja tu zavazač
pod vašimi dveřmi.

A čija bys byla?
Dy jsi ene moja,
viš, dychmy se slubovali,
minul roček včera.

Ja krav něvyženu,
bo jich něnahkala,
bo ja při svojej macičce
do rana lehala!

Ončič vyšel za ňu,
utřel ji to ličko:
Což tak plačeš, lamentuješ,
ty moja ženičko?

686. POCTIVOST NADE VŠE

1366.

Z Kunovic. Zp. I. 143. Erb. I. 85. II. 131 (151?)

Fi - a - len - ko mo - drá, co ne - mo - žeš rozkvést, nedej se, dě - vči - co, le - da - ko - mu po - dvest.